

20. Liten Karin.

MELODI.
Översikt.

a. PÅ, Nyl. III, 7; även KO, S.L.S. 508, 105 och S.L.S. 130, 67. (I)	k. IÖ, S.L.S. 508, 104.
b. LE, S.L.S. 512, 71.	l. MU, S.L.S. 22, 673. (D)
c. FÖ, S.L.S. 508, 102.	m. IÖ, S.L.S. 508, 99.
d. KA, S.L.S. 130, 77.	n. PA, S.L.S. 16, 37 a. (A)
e. LF, S.L.S. 523, 79. (M)	o. KO, S.L.S. 383, 32.
f. LF, S.L.S. 523, 81.	p. HI, S.L.S. 383, 33.
g. LF, R 165, 268. (C)	q. NA, G. Dahlströms saml.
h. EN, S.L.S. 281, 17.	r. KI, S.L.S. 82, 384; även S.L.S. 125, 49. (G)
i. BO, B.F.A. n:r 20 d; även I.N.E. Saml. O. A.	s. PA, S.L.S. 16, 37 b. (A)
j. SO, I.N.E. Saml. O.A. (J)	t. IÖ, S.L.S. 508, 103.

Varianter. a.¹ NI, Pärnä.

Och li - - ten Ka - rin tjän - te på un - - ga kun - gens gård,
hon lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små.

b. ÅI, Lemland, Flaka.
Sj. Maria Hedlund, f. 1858.

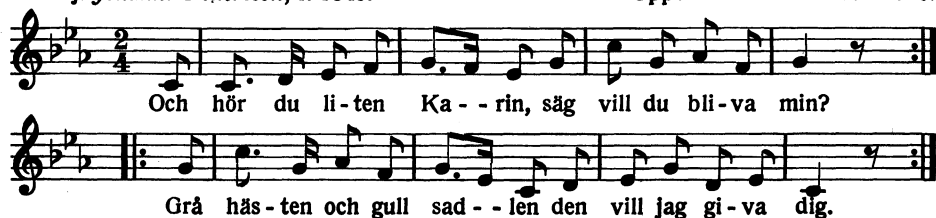
Uppt. Alfhild Adolfsson 1929.

Och li - ten Ka - rin lek - te på un - ga kun - gens gård, hon
lys - - te som en stjär - na bland al - - - la tär - nor små.

c. ÅI, Föglö, Nötö.
Sj. Johanna Pettersson, f. 1848.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.

Och hör du li - ten Ka - - rin, säg vill du bli - va min?
Grå häs - ten och gull sad - - len den vill jag gi - va dig.

¹ Var. fr. Korpo (S.L.S. 508, 105): 6. och 7. taktens sista ton d².

d.¹ *Nl, Karis.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1907.

Och li - ten Ka - rin tjän - - - te på un - ga kungens gård.
 Hon lys - te som en stjär - - na bland al - la tär - nor små.
 Hon lys - te som en stjär - na allt bland de tär - nor små,
 och un - ga kun - gen tal - te till li - ten Ka - rin så.

e. *Öb, Lappfjärd, Dagsmark.*Sj. *Adelina Lillkull, f. 1876.*

Uppt. Alfhild Adolfsson 1930.

Och li - ten Ka - rin tjän - - te i un - ga kun - gens
 gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små.

f. *Öb, Lappfjärd, Dagsmark.*Sj. *Amanda Disén, f. 1887.*

Uppt. Alfhild Adolfsson 1930.

g. *Öb, Lappfjärd.*Sj. *Fru Spolander.*

Uppt. J. Spolander 1875—76.

Li - ten Ka - rin tjän - - te på un - ga kun - gens gård.
 Hon lys - te som en stjär - na i - - bland de tär - nor små.

¹ Orig. tonart b-moll. Melodien har meddelats omkr. år 1857. *Anm. av uppt.*

h. *Nl*, Ekenäs, Skåldö.Sj. *Alma Sundström*, f. 1891.Uppt. *V. E. V. Wessman* 1917.

Och li - ten Ka - rin tjän - te på unga kungens gård, på un - ga kungens
gård, hon lys - te som en stjär - na allt bland de tär - nor små.

i. *Nl*, Borgå, Kurböle.Sj. *Lovisa Blomkvist*, f. 1846.Fonogr. *Otto Andersson* 1908. Kop. *G. Dahlström*.

Och li - ten Ka - rin tjän - te på un - ga kungens gård. Hon
lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor små.

j. *Ål*, Sottunga.Sj. *Petter Konst. Pettersson*.Uppt. *Otto Andersson*.

k. *Åb*, Iniö, Kolkko.Sj. *Johanna Laakso*, f. 1873.Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1928.

Li - ten Ka - rin tjän - te på un - ga kun - gens gård, hon
lys - te som en stjär - na bland al - - la tär - nor små.

l. *Öb*, Munsala.Uppt. *M. Thors* 1891.

Och li - ten Ka - rin tjän - te på un - ga kun - gens gård. Hon

lys - te som en stjär - - na bland al - - la tär - nor små. Hon
lys - te som en stjär - na bland al - - la tär - nor små. Och
un - ga kun - gen tal - - te till li - - ten Ka - rin så.

m. Åb, Iniö, Norrby.

Sj. *Julia Björklund*, f. 1876.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.

Och li - ten Ka - rin tjän - - te på un - ga kun - gens
gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - - la tär - nor små.

n. Åb, Pargas.

Uppt. Karl Ekman 1890.

Där satt en li - ten Ka - - - rin i un - ga kun - gens
gård. Hon lys - te som en stjär - na bland al - la stjär - nor små.

o. Åb, Korpo, Österskär.

Sj. *Anna Johansson*, f. 1874.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

p. Åb, Hitis, Vänö.

Sj. *Tekla Bergen*, f. 1870.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

q. Åb, Nagu, Nötö.
Sj. Svea Jansson, f. 1905.

Uppt. Greta Dahlström 1930.

r. Åb, Kimito, Mattkärrby.
Sj. Mina Eklund.

Uppt. O. R. Sjöberg 1887.

Li - ten Ka - rin tjän - te på un - ga kungens gård. Och
un - ga kun - gen tal - - - - te till li - - ten Ka - rin så, och
un - ga kun - gen tal - - - - te till li - ten Ka - rin så.

s. Åb, Pargas.

Uppt. Karl Ekman 1890.

Där satt en li - ten Ka - rin i un - ga kun - gens gård, gård.
Hon lys - te som en stjär - na bland al - la stjär - nor små, små.
Tra - la - la - - la - la - la - la. Tra - la - la - la - la - la. Hon
lys - te som en stjär - na bland al - - la stjär - nor små.

t. Åb, Iniö, Hästholma.
Sj. Eva Eriksson, f. 1892.

Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

Och Li - ten Ka - rin tjän - - te på un - - ga kungens gård. Hon
lys - te som en stjär - na bland al - - la tär - nor små, hon
lys - te som en stjär - - na bland al - la tär - nor små.

A. PA, S.L.S. 16, 37. (n, s)	H. IÖ, S.L.S. 508, 100.	TEXT.
Översikt.
B. Helsingfors, Svenssons saml. 3, 80. (l)	I. PÅ, Nyl. III, 7. (a)	
C. LF, R3, 165, 268. (g)	J. SO, B.A. 13, 110. (j)	
D. MU—NB—OR, S.L.S. 19, 80.	K. LT, S.L.S. 360, 35.	
E. HI, S.L.S. 82, 268.	L. NB, S.L.S. 1, 306.	
F. NI, S.L.S. 347, 9.	M. LF, S.L.S. 523, 80. (e)	
G. KI, S.L.S. 82, 192. (r)	N. KN, S.L.S. 1, 122.	

A.

Varianter.

Pargas. Uppt. Karl Ekman 1890.

1. Där satt en liten Karin i unga kungens gård,
hon lyste som en stjärna bland alla stjärnor små.	9. »Konungens halva hjärta det bryr jag mig ej om,
giv det åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»
2. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min?
Grå hästen och gullsadeln, dem skall jag giva dig.»	10. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min?
Hela mitt hjärta så skall jag giva dig.»
3. »Grå hästen och gullsadeln dem bryr jag mig ej om,
giv dem åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»	11. »Konungens hela hjärta det bryr jag mig ej om,
giv det åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»
4. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min?
Halva mitt rike så skall jag giva dig.»	12. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min?
Annars skall jag låta sätta dig i spiketunnan in.»
5. »Konungens halva rike det bryr jag mig ej om,
giv det åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»	13. De satte liten Karin i spiketunnan in,
och konungens små svenner de rulla henne omkring.
6. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min?
Hela mitt rike så skall jag giva dig.»	14. De togo liten Karin ur spiketunnan upp,
hennes kinder vore bleka, och blodet det rann.
7. »Konungens hela rike det bryr jag mig ej om,
giv det åt unga drottningen, låt mig med äran gå.»	15. De lade liten Karin på snövitans bår,
och fruar och fröknar friserade hennes hår.
8. »Och hör du liten Karin, säg vill du bli min?
Halva mitt hjärta så skall jag giva dig.»	

16. De satte liten Karin i mörka gra-
ven in,
och alla små Guds änglar de stodo där
omkring.
17. De kom två vita duvor från him-
melen ner,
- de togo liten Karin, och sen så blev de
tre.
18. De kom två svarta korpar från
helvetet upp,
de togo unga konungen, och sen så blev
de tre.

B.

Helsingfors. Ur handskrivet häfte. Uppt. A. P. Svensson.

1. Liten Karin tjänte på unga kun-
gens gård,
hon lyste som en stjärna bland alla tär-
nor små.
2. Och unga kungen sade till liten
Karin så:
«Hör du min liten Karin, säg vill du
bliva min?»
3. Ack hör du liten Karin, säg vill du
bliva min?
Grå hästen och guldsadeln den vill jag
giva dig.»
4. »Grå hästen och guldsadeln jag
icke passar på,
giv det din unga drottning, låt mig med
äran gå.»
5. »Hör du min liten Karin, säg vill
du bliva min?
Mitt halva kungarike det vill jag giva
dig.»
6. »Ditt halva kungarike jag icke
passar på,
giv det din unga drottning, låt mig med
äran gå.»
7. »Hör du min liten Karin, säg vill
du bliva min?
Mitt hela kungarike det vill jag giva
dig.»
8. »Ditt hela kungarike jag icke pas-
sar på,
- giv det din unga drottning, låt mig med
äran gå.»
9. »Hör du min liten Karin, säg vill
du bliva min?
Den rödaste guldkrona, den vill jag giva
dig.»
10. »Den rödaste guldkrona den pas-
sar jag ej på,
giv den din unga drottning, låt mig med
äran gå.»
11. »Ack hör du liten Karin, vill
du ej bliva min,
så skall jag låta sätta dig i spike-
tunnan in.»
12. »Skall du låta sätta mig i spike-
tunnan in,
Guds änglar små de se att jag oskyl-
dig är därtill.»
13. Så lät han sätta Karin i spike-
tunnan in,
och konungens vänner de rullade henne
ikring.
14. Sen kom det ifrån himmelen
två vita duvor ner,
de togo liten Karin, och straxt så blevo
tre.
15. Så kom det ifrån helvet två
vita duvor ner,
de togo unga kungen och straxt så
blevo tre.

C.

Lappfjärd. Sj. Josef Lillsjö (visan lärd av Karl Besk). Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

1. .: Liten Karin tjänte¹ på unga kungens gård, .: .: hon lyste som en stjärna ibland de tärnor små .: .:	.: Mitt halva kungarike det vill jag giva dig.» .: .:
2. .: Hon lyste som en stjärna ibland de tärnor små, .: .: och unga kungen talte till liten Karin så: .: .:	8. .: »Ditt halva kungarike det passar jag ej på, .: .: giv det din unga drottning, låt mig med äran gå.» .: .:
3. .: »O, hör du liten Karin, säj vill du bliva min? .: .: Vild hästen och gullsalen den vill jag giva dig.» .: .:	9. .: »Och hör du liten Karin, säj vill du bliva min, .: .: eller vill jag låta sätta dig i spiketunnan in.» .: .:
4. .: »Vild hästen och gullsalen den passar jag ej på, .: .: giv den din unga drottning, låt mig med äran gå.» .: .:	10. .: »Ja, vill du låta sätta mig i spiketunnan in, .: .: Guds änglar skola veta, att jag oskyldig är därtill.» .: .:
5. .: »Och hör du liten Karin, säj vill du bliva min? .: .: Min rödaste gullkrona den vill jag giva dig.» .: .:	11. .: Han satte liten Karin i spiketunnan in, .: .: och konungens små vänner de rullade runt omkring. .: .:
6. .: »Din rödaste gullkrona den passar jag ej på, .: .: giv den din unga drottning, låt mig med äran gå.» .: .:	12. .: Så kom två änglar i flygandes från himmelen ned .: .: och togo liten Karin, och straxt så blev de tri. .: .:
7. .: »Ack hör du liten Karin, säj vill du bliva min? .: .:	13. .: Så kom två korpar i flygandes ned ifrån helvetet .: .: och togo unga kongen, och strax så blev de tri. .: .:

D.

Munsala; Nykarleby-Oravais. Uppt. M. Thors 1890.

1. Och liten Karin tjänte på unga kungens gård, hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små.	2. Hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små, och unga kungen talte till liten Karin så:

¹ I str. 1^a även: Det tjänte en liten Karin . . . I str. 6^a och 8^a: Och hör du stora drottningen . . . I str. 7^a: Mitt hela . . . *Anm. av uppt.*

3. »Och hör du liten Karin, (säg) vill du bliva min?
Grå hästen och guldsalen dem vill jag giva dig.»
4. »Grå hästen och guldsalen dem passar jag ej på,
giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå.»
5. »Och hör du liten Karin, säg vill du bliva min?
Min rödaste guldkrona, den vill jag giva dig.»
6. »Din rödaste guldkrona den passar jag ej på,
giv den din unga drottning och låt mig med äran gå.»
7. »Och hör du liten Karin, vill du bliva min?
mitt halva konungarike det vill jag giva dig.»
8. »Ditt halva konungarike det passar jag ej på,
giv det din unga drottning, låt mig med äran gå.»
9. »Hör du liten Karin, säg vill du ej bliva min,
så skall jag låta sätta dig i spiketunnan in.»
10. »Ja, om du låter sätta mig i spiketunnan in,
så vittne Guds små änglar, jag oskyldig är därtill.»
11. De satte liten Karin i spiketunnan in
och konungens små vänner de rulla den ikring.
12. Då kom två vita duvor från himmelen ned
och tog liten Karin, och strax så blev de tre.
13. Då kom två svarta korpar fram från helvete
och tog unga kungen, och strax blev de tre.

E.

Hitis, Böle. Sj. Lisa Rosenlund. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. .: Där bodde en liten Karin uppå vår konungs gård, .:
.: ja, själva unga konungen han fick till henne behag. .:
2. .: »Och hör du liten Karin, vill du nu bliva min? .:
.: Gullkronan och gullspiran dem vill jag giva dig.» .:
3. .: »Och gullkronan och gullspiran dem passar jag ej på, .:
.: giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå.» .:
4. .: »Och hör du liten Karin, vill du nu bliva min? .:
.: Sexhundra dukater dem vill jag giva dig.» .:
5. .: »Sexhundra dukater dem passar jag ej på .:
.: giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå.» .:
6. .: »Och hör du liten Karin, vill du ej bliva min? .:
.: Annars sätter jag dig i kyrkotornet in och prövar där dina sinn.» .:
7. .: »Ja, sätt mig nu fritt i kyrkotornet in och pröva där mina sinn, .:

∴ det vet Gud Fader i himmelen, jag lider för äran min.» ∴∴

8. ∴∴ Sen togo de liten Karin och sätt un i kyrkotornet in, ∴∴

∴∴ och själva unga konungen han vandrade där omkring. ∴∴

9. ∴∴ »Hur mår du liten Karin, som ingen mat har fått?» ∴∴
∴∴ »Jag lever i Guds fruktan, fast jag ingen mat har fått.» ∴∴

10. ∴∴ »Och hör du liten Karin, vill du ej bliva min?» ∴∴
∴∴ Annars sätter jag dig i spiktunnan in och rullar med henne omkring.» ∴∴

F. (str. enl. D: 1—13). Nyland. Uppt. Gunnar Landtman 1887—1892.

G. (1², 3, 4, 7, 8, 5, 6, 9—13) Kimito, Mattkärrby. Sj. Mina Eklund. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

H. (1—13). Iniö, Jumo. Sj. Emilia Erkas, f. 1866. Uppt. A. Adolfsson 1928.

I. (1, 1², 3—13). Pärnä.

J. (1—12). Sottunga. Sj. P. K. Pettersson.

11. ∴∴ »Ja, sätt mig nu fritt i spiketunnan in och rulla med henne omkring, ∴∴

∴∴ det vet Gud Fader i himmelen, jag lider för äran min.» ∴∴

12. ∴∴ Sen togo de liten Karin och sätt un i spiketunnan in, ∴∴

∴∴ ja, själva unga konungen han rullar med henne omkring. ∴∴

13. ∴∴ När hjärtat litet rördes och tungan talade så, ∴∴

∴∴ Gud Fader, Son i himmelen, giv unga konungen nåd. ∴∴

14. ∴∴ Sen togo de liten Karin och sätt på förgyllene bord, ∴∴

∴∴ och fröknar och mamseller de krusade hennes hår. ∴∴

K. (1—12) Lappträsk, Lindkoski. Ur OTRYCKTA
Gustav Henriksson Gammals visbok. Uppt. TEXTER
R. Hollmerus 1913.

L. (1—13) Österbotten. Uppt. I. A. Heikel 1882—1883. Översikt.

M. (1—12) Lappfjärd, Dagsmark. Sj. Adeline Lillkull, f. 1876. Uppt. A. Adolfsson 1930.

N. (3, 4, 7—13) Korsnäs. Sj. Joh. Nordberg. Uppt. Joh. Dahlbo 1882—1883.

Avvikelser i F—N enligt D.

1¹ tjänte i u. k. g. H, J—1² som en tärna F.
2² allt bland de t. s. J, L; allt bland de stjärnor små F, K—2² talade H.

3² Ack, h. d. liten Karing N—3² guldsadeln F, H, K, N; guldsadeln J, L.

4¹ enl. 3²; dem aktar j. e. p. F; jag passar inte på K; de passa ej för mig N—4² Giv dem åt unga drottningen I, N.

5² [Min] L.

6 enl. 4.

7² Ack, h. d. liten Karing N—7² Hälften utav mitt rike N.

8 enl. 4.

9² [säg] F, I—L; och vill du G. [ej] G, N; om du ej bliver m. H; om du ej vill bli min M—9² Om jag låter sätta G; Skall jag dig låta sätta K; Så vill jag M; Eljest så måste jag lägga dig i s. i. N.

10¹ Och vill du låta F, H—J, L, M; Vill du mig låta sätta i K; Ja, lägger du mig i tunnan in N—10² Guds änglar små de se att j. o. ä. d. F, H—J; De små Guds änglar se att jag är oskyldig därtill G; Guds änglar skola se att jag ej skyldig ä. d. K; Guds änglar se och höra att jag L; Så vet ju alle änglar små att jag M; Så må Guds änglar si omkring att jag N.

11¹ Konungen han satte liten G; Då satte kungen Karin i M; Då lade han mig i tunnan N—11² Och kungens F; små svenner F—M; de rullade K, M; och rullade tunnan omkring N; henne kring F, H—J, L, M; henne omkring G, K.

12² Då kom det ifrån him(me)len två v. d. ner F, I, J; Då kommo t. v. d. uppi-från h. n. G, N; Då kommo det ifrån himmelen t. v. änglar ner H; Så kommo då

från himlen; två v. d. ner K; Då kom det ifrån h. två v. duvor L; Då kommo ner från himmelen t. v. d. ner M—12^a De togo F—K, M; den lilla Karin G; Bort de togo L; Karin med sig M; Och togo lilla Karing N; så blev det tre F, G, J—L; så blevo de tre N.

13^a Så kom det t. s. k. dit upp f. h. F, I; Då kom det upp från helvetet två s. k. ner H; ned ifrån helvetet opp G; dit upp från h. L; Då kommo två s. k. ned utur helvetet N—13^a *enl.* 12^a; Och tog den u. k. och strax så vart det tre G; De togo u. konungen L, N.